

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-tres de març del dos mil setze.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000005/2014 seguida pels presumptes delictes major continuat de furt amb abús de confiança, major continuat d'apropiació indeguda, major de creació i ús de document inautèntic per part de funcionari, major continuat de coaccions, major de possessió il·legal d'arma curta de foc amb les marques de fàbrica o nom esborrades, major de dipòsit d'armes de foc prohibides i un delicte menor de possessió de producte

estupefaent haixix, contra l'acusat P. A. T., nascut el 11 de juliol del 1968 a La Seu d'Urgell, Lleida (Espanya), fill de Pere i de Victoria, de nacionalitat andorrana, en llibertat provisional en la present causa, sense antecedents penals, defensat pel Lletrat Joan Miquel RASCAGNERES LLAGOSTERA, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Nadia ALIS CIRERA, essent de ponent la Magistrada Sra. Concepció BARÓN MORA i havent designat el Tribunal ponent per la redacció de la sentència al Magistrat Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA:

Primer. L'acusat P. A. T., nascut el 11 de juliol del 1968, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, agent del Servei de Policia amb carnet professional núm. PO168 en el període 1991 fins març del 2012, aprofitant-se d'aital condició i trobant-se de servei, sostragué armes de foc, material operatiu policial així com objectes i productes que havien estat intervinguts pel Servei de Policia i dipositats a les dependències policials i/o judicials, armes, objectes i productes que seguidament es relacionen i que l'acusat va acumular al seu domicili, sense que consti que n'hagués fet cap ús determinat:

a) L'any 1991, aprofitant l'acusat la seva participació en un curs de formació de manteniment de l'ordre realitzat a la vila de Saint Estier (França) pel Servei de Policia andorrà conjuntament amb la Gendarmerie Nationale Francesa, s'apropià i introduí al Principat 5 granades de mà i 1 pot aerosol de gas lacrimogen, fabricats entre els anys 1978 i 1991, tractant-se d'armes de guerra, d'ús exclusivament militar o policíac.

b) Al llarg de l'any 2002, l'acusat sostragué 180,73 grams de producte estupefaent haixix que havien estat tramesos per

l'autoritat judicial al Servei de Policia per a la seva destrucció, producte estupefaent que l'acusat va guardar al seu domicili.

c) Igualment al llarg de l'any 2002, l'acusat s'apoderà d'un revòlver marca Smith & Wesson model 60 platejat del calibre 38, juntament amb un silenciador, que havia estat intervingut pel Batlle civil a J. L. P. P., llimant l'acusat la numeració de sèrie "R 257 867" de la carcassa a fi d'evitar la seva identificació.

d) També al llarg de l'any 2002, l'acusat sostragué de l'interior d'un vehicle oficial del Servei de Policia una cartera amb el carnet i la placa d'identificació professional de Policia amb el núm. PO262, pertanyent a un agent afectat a la Unitat de Circulació, i 15 claus amb els respectius clauers fent menció a plantes i número de despatxos de les dependències del Servei de Policia.

e) L'any 2003, l'acusat sostragué de l'interior d'un vehicle oficial del Servei de Policia una càmera de fotografier marca Canon, model EOS 500, número de sèrie 1436603 i uns prismàtics de llarga distància amb núm. de sèrie 416758, material adscrit al Grup d'Antifrau de l'antiga Unitat de Fronteres i Estrangeria del Servei de Policia per a efectuar tasques de vigilància, unitat policial a la que no pertanyia l'acusat.

f) Tanmateix, en data que no consta, l'acusat va fer seus diversos pins, escuts policials i pines de corbata del Servei de Policia que havia rebut de la Direcció del cos per a destinar-los com a obsequis a tercers durant els campionats bianuals dels cossos de Policia.

g) En data 15 de març del 2012, trobant-se l'acusat afectat a la vigilància de la Batllia, rebé una cartera d'una tercera persona que li digué s'havia trobat al carrer, sense traslladar-la posteriorment a les dependències d'objectes perduts del Servei de Policia, apropiant-se d'un porta targetes platejat i d'una targeta de crèdit VISA PREMIUM núm. XXXX XXXX XXXX XXXX emesa per la entitat bancària BNP P. a favor de M. F. N..

h) En data 18 de març del 2012, l'acusat sostragué del dipòsit d'objectes perduts del Servei de Policia una càmera de fotografar marca Canon, model IXUS 115 HS GRY, de 12,1 megapixels i color gris platejat, càmera propietat del Comú d'Escaldes-Engordany i valorada en la suma de 100 euros, que en data 16 de març del 2012 havia estat lliurada al Despatx Central del Servei de Policia, a l'administrativa AD47, per la funcionària de l'esmentat Comú M. E. C., creient per error que dita càmera havia estat oblidada per alguna persona trobant-se a les dependències del Comú. La càmera fou registrada al llibre registre d'objectes perduts amb l'anotació núm. 283/2012.

En data 30 de març de 2012 fou practicada una perquisició al domicili de l'acusat P. A. T., Encamp, i es recuperaren les armes de foc, material operatiu policial així com objectes i substància producte estupefaent d'haixix precedentment esmentats.

Segon. A fi d'evitar que fos descoberta la sostracció de la càmera Canon IXUS 115 HS GRY, l'acusat va manipular el llibre de registre d'objectes perduts, fent-hi constar l'anotació de que la càmera ja havia estat lliurada per un agent del Servei de Policia a una persona, amb la identitat fictícia de J. M. G., procedint l'acusat a simular al llibre les suposades signatures i rúbriques de l'agent del Servei de Policia i de la persona a qui hauria estat lliurada la càmera.

Tercer. A la perquisició al domicili de l'acusat es va intervenir una escopeta semiautomàtica de caça menor marca Remington, calibre 12, amb número de sèrie PC570179, que l'any 2001 li havia estat regalada a l'acusat pel seu cunyat R. P. M., al no poder aquest legalitzar-ne la seva possessió a Espanya i confiant que l'acusat la posaria al seu nom, i una pistola marca COLT calibre 9 mm, amb núm. de sèrie 80BS16560, propietat de l'acusat i de la que aquest gaudia de permís per a la seva possessió i port.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'uns delictes majors continuats de furt amb abús de confiança i apropiació indeguda, dels articles 198.01 e) i 213 del Codi penal, en concurs amb uns delictes majors de creació i ús de document inautèntic i de document inveraç per part de funcionari en exercici de les seves funcions, dels apartats 1 i 2 dels articles 437 i 438 del Codi penal, així com d'un delicte major continuat de coaccions, de l'article 139.2, d'un delicte major de possessió il·legal d'arma curta de foc amb les marques de fàbrica o de nombre alterades o esborrades, de l'article 263.2 apartats a) i b), d'un delicte major de dipòsit d'armes de foc prohibides, de l'article 264 apartats 1 i 2, i d'un delicte menor de possessió de producte estupefaent haixix, de l'article 282.2, tots del Codi penal.

El Ministeri Fiscal estimà responsable penalment de tots els delictes majors i del delicte menor ans esmentats a l'acusat P. A. T., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, i demanà imposar-li la pena de quatre anys de presó condicional qualificada al seguiment de tractament mèdic i a la prohibició d'entrar en contacte amb Y. B. G., amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, i a les penes complementàries de prohibició d'entrar en contacte amb Y. B. G. per un termini de sis anys, privació definitiva del permís d'arma i inhabilitació per a l'exercici del càrrec de policia per un termini de sis anys.

El Ministeri Fiscal sol·licità el comís dels objectes intervinguts i la condemna de l'acusat al pagament de les despeses processals causades i, en concepte de responsabilitat civil, de conformitat amb el que disposa l'article 18 del Codi de Procediment penal, sol·licità la condemna de l'acusat P. A. T. a indemnitzar a la perjudica Y. B. G. en les sumes que resultin acreditades, sense haver-hi lloc a indemnitzar al Comú d'Escaldes-Engordany per haver fet reserva de les accions civils al seu abast.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal retirà l'acusació pels fets relatius a la Sra. Y. B. G., el delicte major continuat de coaccions, ratificant el seu escrit de qualificació provisional tant pel que fa a resta dels delictes i a les penes, al seu entendre sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, si bé deixant al criteri del Tribunal la possible concurrència d'una eximent incompleta, i sense fer reclamació de cap mena en matèria de responsabilitat civil.

RESULTANT TERCER. La Defensa de l'acusat P. A. T., en el seu escrit de qualificació provisional, manifestà amb caràcter previ que l'estat de salut del seu defensat en el moment del fets justificava plenament l'exclusió de la responsabilitat penal en aplicació dels articles 5 i 27 apartat del Codi penal, doncs l'informe del psiquiatre Dr. Cabeza permet descartar qualsevol intencionalitat delictiva en els seus actes, per la qual cosa no es pot pronunciar cap condemna penal en contra de l'acusat.

Amb caràcter subsidiari, la Defensa de l'acusat s'adherí parcialment a la qualificació provisional del Ministeri Fiscal, si bé negant els fets objecte de la denúncia formulada per la Sra. Iolanda Y. B. G., reconeixent la participació de l'acusat P. A. T. en la resta dels fets, que serien constitutius dels diferent delictes esmentats pel Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional a excepció, òbviament, del delicte major continuat de coaccions. El seu defensat en seria, doncs, responsable penalment, amb l'aplicació de l'article 28 del Codi penal, eximent incompleta.

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat ratificà el seu escrit de qualificació provisional, reiterant la petició d'absolució de l'acusat i que, en el cas de condemna, que la pena no fos superior a tres mesos de presó condicional.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen:

1r. Una contravenció penal de furt de l'article 481.1 del Codi penal, pel que fa al fet declarat provat a l'apartat Primer lletra h), la sostracció en data 18 de març del 2012 de la càmera de fotografier Canon Ixus, atès el valor declarat de dita càmera de cent euros.

El Ministeri Fiscal formula acusació per un delictes major continuat de furt amb abús de confiança, de l'article 198.1 e) del Codi penal, per l'esmentada sostracció de la càmera Canon Ixus a la data del 18 de març del 2012, junt amb les sostraccions anteriors realitzades per l'acusat al llarg de l'any 2002, de 180,73 grams de producte estupefaent haixix (fet declarat provat a l'apartat Primer lletra b), del revòlver marca Smith & Wesson (fet declarat provat a l'apartat Primer lletra c) i de la cartera amb el carnet i la placa d'identificació professional de Policia amb el núm. PO262 (fet declarat provat a l'apartat Primer lletra d), així com de la sostracció l'any 2003 de la càmera de fotografier marca Canon, model EOS 500 i els prismàtics (fet declarat provat a l'apartat Primer lletra e).

Les sostraccions estan acreditades, però no consta el valor dels objectes sostrets per la qual cosa, i en virtut del principi de dret penal de *in dubio pro reo*, les sostraccions han de ser tipificades com a contravencions penals que, atesa la data dels fets, situats els anys 2002 i 2003, i la data d'incoació de les diligències prèvies en contra de l'acusat, 13 d'abril del 2013 (foli 113), han de ser considerades prescrites de conformitat amb els articles 81 d) i 82 del Codi penal, doncs no hi ha lloc a apreciar la continuïtat delictiva entre les sostraccions dels anys 2002 i 2003 i la sostracció de data 18 de març del 2012, amb l'efecte del còmput del termini de prescripció assenyalat en el darrer paràgraf de l'esmentat article 82, atès l'enorme distanciament temporal entre aquelles sostraccions dels anys 2002 i 2003 i la comesa el 18 de març del 2012.

2n. Una contravenció penal d'apropiació indeguda de l'article 482.4 del Codi penal, pel que fa al fet declarat provat a l'apartat Primer lletra g), haver fet seus en data 15 de març del 2012 un porta targetes platejat i d'una targeta de crèdit VISA PREMIUM núm. xxxx xxxx xxxx xxxx emesa per la entitat bancària BNP P. a favor de M. F. N., no constant el seu valor.

El Ministeri Fiscal formula acusació per un delictes major continuat d'apropiació indeguda de l'article 213 del Codi penal, integrat, a més a més per l'apropiació esmentada del dia 15 de març del 2012, les de l'any 1991 de les granades de mà i el pot de gas lacrimogen (fet declarat provat a l'apartat Primer lletra a), i de dels pins, escuts policials i pinces de corbata del Servei de Policia, en data que no consta (fet declarat provat a l'apartat Primer lletra f). Donem aquí per reproduïts els arguments ja expressats en relació al delictes major continuat de furt amb abús de confiança doncs, no constant el valor dels objectes, també resulta d'aplicació el principi de *in dubio pro reo* que obliga a tipificar totes les apropiacions com a contravencions penals, devent-se considerar prescrites les recollides als fets provats de l'apartat Primer lletres a) i f).

3r. Un delictes major de creació de document inautèntic per part de funcionari, de l'article 437.1 del Codi penal, pels fets declarats provats a l'apartat Segon, la manipulació del llibre de registre d'objectes perduts per fer-hi constar l'anotació de que la càmera ja havia estat lliurada a una persona, amb la finalitat d'encobrir la sostracció de dita càmera.

4t. Un delictes major de possessió il·legal d'arma curta de foc amb les marques de fàbrica o nom esborrades, de l'article 263.1 i 2 apartats a) i b), pel que fa a la tinença del revòlver Smith & Wesson, arma que és de la 1a categoria d'acord amb l'article 1 del Decret d'armes de 3 de juliol de 1989, que estava en perfecte estat de funcionament, com consta al foli 37, i quina tinença requereix

els pertinents permís d'arma i guia, com disposa l'article 57 del Decret d'armes.

S'aprecia el subtipus agreujat de l'apartat 2 per les dues circumstàncies de tractar-se d'arma curta de foc (lletra a) i tenir esborrada la numeració (lletra b), de manera que l'arma sols es va poder identificar gracies a la pericial practicada, i així consta acreditat per la documental consistent en les fotografies que consten als folis 43, 46, 47, 49 i 50, i la pericial consistent en l'informe de la Policia Científica francesa, que consta als folis 248 a 253.

El Ministeri Fiscal inclou en el definit delicte major la possessió del silenciador, si bé entenem que aquesta possessió seria constitutiva del delicte major de tinença il·legal d'armes de l'apartat 3 de l'article 263) del Codi penal, per tractar-se el silenciador d'arma prohibida, segons disposa l'article 2, 9a del Decret d'armes. No obstant, no havent el Ministeri Fiscal formulat acusació separada per la tinença del silenciador, el Tribunal sols apreciarà el delicte major de l'article 263. 1 i 2, lletres a) i b) del Codi penal.

No hi ha lloc a apreciar delicte major de tinença il·legal d'armes pel que fa a la possessió de la pistola Colt calibre 9 mm, amb núm. de sèrie 80BS16560, que l'acusat guardava al seu domicili, doncs consta que gaudia de permís per a la seva possessió i port.

Tampoc hi ha lloc a apreciar conducta delictiva respecte de la possessió de l'escopeta semiautomàtica de caça menor marca Remington, calibre 12, amb número de sèrie PC570179, doncs per a la possessió d'una arma d'aquest tipus no és preceptiu que l'acusat disposés de guia ni de permís de cap mena per ser ésser andorrà i tractar-se d'una arma de la 4a categoria, segons l'article 1 del Decret d'armes (folis 244 següents).

D'acord amb l'article 55 del Decret d'armes, *queda subsistent l'obligació per a tots els caps de casa de nacionalitat andorrana, de posseir una escopeta de caça menor i la munició corresponent per a prestar servei a les ordres de l'Autoritat competent sempre que aquesta li ho ordeni.* I l'article 56 del mateix Decret eximeix als andorrans propietaris d'escopetes de caça menor de l'obligació de declarar-les al Servei de Policia.

5è. Un delictes major de dipòsit d'armes de foc prohibides, de l'article 264 apartats 1 i 2 del Codi penal, pel que fa a la tinença de les 5 granades de mà (fets declarats provats a l'apartat Primer lletra a). Independentment de si hi hagué o no apropiació indeguda de dites armes, pel fet d'haver-se-les endut l'acusat amb ocasió d'un curs de formació de manteniment de l'ordre realitzat a la vila de Saint Estier (França) l'any 1991, ha quedat acreditat que les cinc granades estaven totalment operatives (folis 258 a 266) i que es tracta d'armes prohibides, d'acord amb l'article 2, 2a del Decret d'armes.

6è. Un delictes menor de possessió de producte estupefaent haixix, de l'article 282.2, per la tinença dels 180,73 grams de producte estupefaent haixix, doncs consta informe pericial del Laboratori Central de Salut Pública (folis 151 a 165) que acredita que el producte trobat al domicili de l'acusat, amb un pes net de 180,800 grams, contenia Delta-9-tetrahidrocannabinol (THC), Cannabinol (CBN) i Cannabidiol (CBD), que són els principis actius de la planta i la resina del cànnabis (haixix). L'acusat té reconegut que no era consumidor de dit estupefaent, per la qual cosa i en atenció a la quantitat, no hi ha lloc a apreciar la contravenció penal de l'article 499 del Codi penal.

CONSIDERANT SEGON. D'acord amb el principi acusatori que, juntament amb els de publicitat, oralitat, immediació i contradicció, forma part de les garanties constitucionals del procés penal establertes a l'article 10 de la Constitució, per pronunciar una

condemna cal que es formuli acusació per un concret fet delictiu i contra una determinada persona, ja sigui pel Ministeri Fiscal ja sigui per l'Acusació particular, de manera que la manca d'acusació impedeix al Tribunal dictar un pronunciament de condemna.

En el present cas, havent el Ministeri Fiscal, única acusació personada, retirat l'acusació contra l'acusat pel delicte major continuat de coaccions, de l'article 139.2 del Codi penal, procedeix absoldre'l de l'esmentat delicte major.

CONSIDERANT TERCER. L'acusat P. A. T. és penalment responsable en el concepte d'autor dels delictes major de creació de document inautèntic per part de funcionari, major de possessió il·legal d'arma curta de foc amb les marques de fàbrica o nom esborrades, major de dipòsit d'armes de foc prohibides, menor de possessió de producte estupefaent haixix, i de les contravencions penals de furt i d'apropiació indeguda, per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal.

La seva participació resulta de la prova practicada a l'acte del judici oral, havent estat reconeguts els fets per l'acusat pel que fa a la sostracció i la tinença dels diferents objectes tant a la seva declaració a la Batllia (folis 278 i següents) com al judici oral, tinença dels objectes que també resulta acreditada per la perquisició practicada al seu domicili en data 30 de març del 2012 (folis 31 i 32) i, pel que fa a la sostracció de la càmera de fotografiar marca Canon Ixus (fets provats lletra h) de l'apartat Primer), també pels enregistrament dels dies 17 i 18 de març del 2012 de les càmeres situades a la recepció del públic del Servei de Policia, durant el temps en que l'acusat va estar de servei (folis 14 i 15).

En relació al revòlver marca Smith & Wesson model 60 platejat del calibre 38, que tenia llimada la seva numeració de sèrie

“R 257 867” (fotografies que consten als folis 43, 46, 47, 49 i 50, e informe de la Policia Científica francesa als folis 248 a 253), tot i que l'acusat sempre ha negat haver llimat el núm. de sèrie del revòlver, consta que l'any 1997 dit revòlver tenia el núm. de sèrie, quan el Director del Servei de Policia informà al Batlle sobre les armes i permisos de que gaudia el Sr. J. L. P. P. (foli 340) doncs, altrament, si hagués tingut llimat el núm. de sèrie, aquesta circumstància hauria estat percebuda en el moment en què el Batlle civil va retirar l'arma al Sr. P., el que corrobora al judici oral el Comissari del Servei de Policia titular carnet PO236 que, referent al revòlver, va manifestar que el núm. de sèrie no estava esborrat inicialment, que essent un efecte intervingut per la Batllia per destruir, constaria si hi hagués el núm. llimat i esborrat. I hi ha una corroboració objectiva que avala la tesis de que fou l'acusat qui va llimar el núm. de sèrie del revòlver, com és el fet de que al seu garatge s'hi trobà una mola, com manifestà al judici oral l'esmentat Comissari.

CONSIDERANT QUART. El Ministeri Fiscal entén que no concorren en l'acusat circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal. Per contra, la seva Defensa entén que concorre en el seu defensat una causa d'exclusió de la responsabilitat penal o, subsidiàriament, la responsabilitat penal es veuria atenuada per l'eximent incompleta de l'article 28 del Codi penal.

Sobre la personalitat de l'acusat contem amb les següents dades: 1r) informe forense data 30 de març del 2012 (folis 33 a 37), en que aprecia una síndrome ansiosa-depressiva amb trastorn de la son, que ha requerit adaptar el seu horari laboral, i dictaminà que no es trobava en condicions mentals de poder prestar declaració, per presentar discurs dispers, incoherent i realitzar conductes fora de les normes, sense anar dirigides a una finalitat beneficiós per a ell, recomanant l'ingrés hospitalària a la planta 4a,

Servei de Psiquiatria, de l'Hospital de Nostra Senyora de Meritxell, per realitzar proves complementàries per descartar un origen orgànic de dita conducta; 2n) informe de data 13 d'abril del 2012, emès pel psiquiatre Dr. Christian HADDAD i el psicòleg Sr. Josep RAMOS (folis 130 i 131), quina conclusió conté els diagnòstics de *Cleptomania (principal), Trastorn predominant emocions per reacció aguda a estrès-ansietat, Altres i inespecífiques psicosis reactiva, Trets Obsessius*. 3r) informe del psiquiatre Dr. Cabeza (folis 293 a 297) que aprecia una patologia psíquica definida com a *col·leccionisme patològic amb un rerefons compulsiu i en una personalitat de tipus obsessiu i sense cap consciència de trastorn mental*.

L'acusat a la Batllia té manifestat que *és una persona que quan veu quelcom que li agrada té l'impuls de agafar-la simplement per guardar-la no per donar-li cap altra finalitat específica* (foli 278) i al judici oral que li donaven impulsos, li donaven coses i se les guardava, un col·leccionisme compulsiu ja que des de sempre col·lecciona coses i ho guardava tot.

A l'acte del judici oral la forense Dr. Carme MORENO i el psiquiatre Dr. Joan CABEZA, ratificaren els seus respectius informes, referint el Dr. CABEZA que l'acusat té consciència relativa, que no té un trastorn mental, que sabia que allò no ho podia agafar però forma part de la seva dinàmica agafar les coses, guardar-les i acumular-les, que sabia que no es podia endur a casa objectes com haixix i armes, i que té consciència de la il·licitud. I fa el diagnòstic de que pateix un trastorn per acumulació, lligat amb el col·leccionisme obsessiu, diferent de la cleptomania, caracteritzat per la possessió de les coses i por de perdre-les, i que viu amb l'ansietat constant de la por a perdre aquelles coses. Que pateix un trastorn obsessiu, quina afectació situa en l'àmbit de la voluntat, essent conscient de no poder agafar les coses però la impulsivitat el du a fer-ho.

D'acord amb dits informes, el Tribunal conclou que l'acusat no pateix privació, ni disminució, de la facultat intel·lectual, doncs el Dr. CABEZA insisteix en que té consciència de la il·licitud dels seus actes, i que el trastorn que defineix el doctor com a col·leccionisme obsessiu, ha de situar-se en l'àmbit de la voluntat, sense privació ni disminució intensa, per la qual cosa no hi ha lloc a apreciar, no ja una eximent completa de l'article 27.4 del Codi penal, ni tant sols com incompleta de l'article 28, sinó una circumstància atenuant per via analògica, tenint en compte que es tracta d'un instint compulsiu, impulsivitat que tant sols pertorba lleugerament la seva capacitat volitiva.

En virtut de l'exposat, tenint en compte la facultat que per a la fixació de la pena l'article 56 del Codi penal atribueix al Tribunal i fent ús de l'article 58.3, s'imposa a l'acusat pels delictes majors i el delicte menor ans definits la pena de dos anys de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de tres anys, inhabilitació per a càrrec públic per un període de tres anys i, de conformitat amb l'article 38.1 del Codi penal, la pena complementària de privació definitiva del permís d'arma. I per les contravencions penals de furt i d'apropiació indeguda, la pena de quinze dies d'arrest condicional per cadascuna de les contravencions penals, amb un termini de suspensió de la condemna de sis mesos.

CONSIDERANT CINQUÈ. No hi ha lloc a exigir responsabilitat civil i, d'acord amb l'article 70 del Codi Penal, procedeix al comís de les armes i altres objectes intervinguts a l'acusat.

CONSIDERANT SISÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, s'imposa a l'acusat el pagament de les despeses processals causades.

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

F A L L E M :

CONDEMNEM l'acusat P. A. T. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delict major de creació de document inautèntic per part de funcionari, d'un delict major de possessió il·legal d'arma curta de foc amb les marques de fàbrica o nom esborrades, d'un delict major de dipòsit d'armes de foc prohibides, d'un delict menor de possessió de producte estupefaent haixix, d'una contravenció penal de furt i d'una contravenció penal d'apropiació indeguda.

Imposem l'acusat, pels delictes majors i el delict menor ans definits la pena de DOS (2) ANYS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de tres anys, INHABILITACIÓ PER A CÀRREC PÚBLIC PER UN PERÍODE DE TRES (3) ANYS i a la pena complementària de PRIVACIÓ DEFINITIVA DEL PERMÍS D'ARMA. I per les contravencions penals ans definides li imposem, per cadascuna d'elles, la pena de QUINZE (15) DIES D'ARREST CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de sis mesos.

ABSOLEM a l'acusat P. A. T. del delict major continuat de coaccions.

Condemnem a l'acusat al pagament de les despeses processals causades.

Acordem el comís de les armes i objectes intervinguts a l'acusat.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.